

Index Rerum & Verborum.

R

Remissio Peccatorum.

An hæc sit mutatio *realiter* distincta, vel eadem cum infusione gratiæ, variæ sententiæ. 101. 2. ac seq.

Remissio peccatorum alia est Formalis, alia verb. Causalis. 103. 14.

An per solam extrinsecam Dei condonationem possit fieri peccatorum remissio, variæ sententiæ. 104. 1. ac seq.

Implicat, positivam peccati mortalis remissionem fieri absque gratiæ Habitualis infusione. 105. 8. ac seq.

Remissio culpæ venialis quomodo fieri possit per gratiam sanctificantem. 114. 3. & 5. ac seq.

Reparatio post lapsum.

An, & cur homo justus non possit operibus sanctis tunc elicitis de congruo promereri sibi reparationem lapsus postea subsequenti, variæ sententiæ. 127. 3. ac seq.

Repugnat, quod per actus quantumvis sanctos in statu gratiæ elicitos quis mereatur etiam de congruo reparationem lapsus postea secuti. 127. 5.

Reviviscencia meritorum.

Merita mortificata per Justificationem reviviscunt. 130. 1.

An sit opus justitiæ, vel solius misericordiæ, variæ sententiæ. ibi. 2. ac seq.

Reviviscencia meritorum in ordine ad Divinum primò præfinitivum Decretum est opus misericordiæ. 131. 6.

Hoc Divino Decreto supposito, quoad formalem Juris ad præmij peccato deperditi restitutionem reviviscencia meritorum est justitiæ, Deo tamen proportionatæ. ibidem.

An merita in ordine ad integrum semper gratiæ augmentum in primo statim justificationis instanti reviviscant, variæ sententiæ. 132. 1.

In primo statim justificationis instanti integrè restituitur jus ad integram gloriam, & gratiæ antiquis meritis commensuratum augmentum. 132.

Hoc tamen gratiæ augmentum *physicè* ac *realiter* non prius ex integro reparatur, quàm habeatur actus supernaturalis ad illud disponentis intensio commensurata, quandoque in primo statim animæ à corpore separationis instanti primùm habenda. ibidem.

S

Sanctificans gratia.

Hæc distinguitur *essentialiter* à cæteris formis supernaturalibus, quod Divinæ naturæ ex hujus gradu quasi specifico secundum quartum *physicis* modum specificata participatio ipsi conveniat tanquàm primæ ordinis, ac lineæ supernaturalis radicali principio. 81. 8.

Gratiæ sanctificantis *physicè*, & ex naturâ rei convenit effectus formalis justificationis, & ad optivæ Filiationis Dei, nec non connaturalis ad gloriam æternam Debiti. 83. 8.

Supernaturale.

Definitio Entis supernaturalis. 1. 3. & 4.
Variæ sententiæ de formali Entis supernaturalis ratione. 2. 1. ac seq.

Ens creatum quoad substantiam supernaturalē *formaliter* importat accidentariam Divinæ Essentiæ seu naturæ participationem. 3. 8.

Duplex datur entis quoad substantiam supernaturalis genus, alterum spectans ad lineam Essendi, alterum spectans ad lineam Operandi. ibi. 10. & 4. 11.

Qualiter Entis supernaturalis ratio sit ex Ideatione Divini Esse. 4. 15. & 16.

Divisio Entis supernaturalis in supernaturalē quoad substantiam, & quoad modum. 5. 1. & 2.

Supernaturale quoad substantiam & quoad modum distinguitur, quia illud ex sua specificâ Essentiâ, hoc verb. ex modo Individuationis, vel effectiōnis excedit totam naturam. 5. 4. ac seq.

T

Tentatio.

Qualiter in ordine ad graves præsertim tentationes superandas opus sit speciali gratiâ. 51. 7. & 95. 17.

U

Virtutes morales per se infuse.

Præter virtutes Theologicae dantur virtutes morales per se infuse. 8. 11.

Qualiter istæ virtutes sint quædam participationes Increatæ Dei puritatis & sanctitatis. ibi. 15. & 9. 16. 17. & 19.

Ratio demonstrativa virtutum moralium per se infusarum. 10. 20.

Quid Theologi sentiant de supernaturalitate actuum à virtutibus infusis elictorum. 11. 3.

Actus à virtutibus infusis elicti quoad suam ex objectis formalibus specificationem sunt *intrinsecè* ac *essentialiter* supernaturales. 12. 6. ac seq.

Qualiter virtutum moralium infusarum, & actuum ab his elictorum objecta formalia habeant supernaturalitatem. 13. 9. 11.

Qualiter virtutes supernaturales infuse radicentur in gratiâ sanctificante, variæ sententiæ. 89. 8.

Virtutes supernaturales infuse non dimanant *active* ex gratiâ sanctificante, sed secundum connaturalitatis exigentiam. 90. 17.

Virtutes supernaturales acquisite.

Ex frequentatione actuum supernaturalium generatur habitus facilitans ad similes actus. 16. 6. ac seq.

Talis habitus est quoad substantiam supernaturalis. ibi. 12.

Visio Beatifica.

Qualiter sit forma sanctificantis. 80. 8.
Qualiter possit *formaliter* expellere peccatum. 109. 10.

Vita æterna.

Hæc quoad specificationem, non verb. quoad exercitium actualis existentie ac Individuationis potest *virtualiter* esse contenta intra perfectionem orationis sanctificantis, atque adeo sub condignum

A. R. P.

AUGUSTINI REDING HELVETOEIN- SIDLENSIS, ORDINIS S. BENEDICTI,

THEOLOGICÆ SCHOLASTICÆ
TOMUS QUARTUS.